

Elderdomin.

Forfattet af Guldbrandsdølen ^{Gward} E. Storm i hans Fødeegns
Dialect.)

V box 8:232

Christiania.

Trykt i det Wulfsbergſke Bogtrykkerie af N. Hvidt.

[18*]

Waldemar

Waldemar

Gamail Kaillen kom ti Strugu,
Enjog het kring fleinskæilla Hugu;
Krykkja hjalp 'aam sta aat Uarin,
Utur Dugo pulla Laarin.
Han taa reina Elsfkindbroof
Sylvbesline Snushoin toof,
Stabbin sætte han sæg paa,
Bydja Fjælband qvædja saa:

Douins Fyribo æ komin,
Skropleheit aa Elderdomin;
Ubleivs, ail aa reint aabraakaa
Bydja Kroppen naa aa sjaakaa;
Unde Bøl taa maange Uar
Stolpein dirra kor æg gaaer,
Huse regga trast i koil,
Kroppen dæt aa bli te Moil.

Hugu stot aat Douin nikka,
Laakt aa sakte Hjerta pikka,
Braatne Læin ti Rjæsten frangla,
Armein knast aat Wylom hangla,
Som ein Skugge gaaer æg her,
Skvidde fyri Dugo fær,
Skrukne Diro tæste æ,
Bære Jom dom hoire sæ.

Stat æg gjere bære suttra,
Aa paa æille grættin puttra,
Fle lyt æg rae laate,
Fngjen handla mæg te Maate.
Æ æg eismøl, ænkje æg
Dæ æg naagoin hø ve mæg;
Kjæm dæ Folk, æg terrin bli;
Ælderdomin ingjen li.

Andsam for mæg sjøl aa andre,
Bil æg Dehoil snøgt forandre;
Kjerkegaren paa mæg stonda,
Main mæ Jaæn hit sæg stonda,
Dumme Dugo trykjas hoop,
Budde Krop lægs ti ei Groop;
Forkunt Markjen intje fæ,
Bære Skind aa Bein dæ æ.